

Churchills tale i underhuset 2/8-1944.

Den britiske statsministeren innlekkde talen sin med at han stort sett kunne leggja fram eit gunstig syn på krigsutviklinga. Overalt er dei tyske og japanske herane på tilbaketog, og dei allierte er overlegne både til lands, i lufta, på havet og under havflata.

KAMPANE TIL SJOS: Dei allierte tapa på grunn av dei tyske ubåtane er nå for ingen ting å rekna. Dei allierte har sigla på alle verdshav med sine store skipsflåtar og har tilføyd fienden bobbelt så store tap på hans døyande flåte som han var. Det er ikkje ein einaste krigsskødeplass der vi ikkje er overlegne. Men vi ser ikkje bort frå at fienden ennå ein gong kan freista å byggja ut ubåtvåpnet sitt, og likeeins freista å nya oppatt luftstyrken sin. Vi vil alltid vera på vakt.

På konferansen i Washington i 1941 vart Tyskland utpeika som fiende nr. 1. Men den stadige auken i krigsproduksjonen i U.S.A. har gjort at det vart råd å føra kampen samtidig på begge frontar. Nå har amerikanarane ikkje berre trengt gjennom dei ytre japanske forsvarsverka, men også nått til dei indre. Dette var det som førde til admiral Tojos fall. Tida mellom Hitlers nederlag og Japans vil derfor verta kortare enn eg frå fyrst av hadde rekna med.

På Quebeck-konferansen vart det vedteke å gå til angrep i nordre Burma for på denne måten å vega opp tapet av den gamle Burmaveien. Våre styrkar der har hatt ei hard oppgåve, men dei har makta å løysa transportspørsmålet for det indre av Kina.

INVASJONEN I NORMANDIE: Eg hadde planen til invasjonen med då eg reiste til Quebeck. Denne vart godkjend av Roosevelt og dei britiske og amerikanske militærsakkunnige. I Teheran lova vi Stalin å setja denne eller ein liknande i verk i mai eller begynnelsen av juni i år. Stalin på si side lova at det samstundes skulle verta sett inn heile den russiske heren i aust, slik som det også har vorte gjort.

Vi har hatt store vanskar å slå med i Kanalen. Sterke stormar og ein fiendtleg ubåtflåte på over hundre. Men vi har makta å halda rutene opne, og i Normandie står det nå ein sterk herstyrke, med det beste utstyr ein armee kan ha. Tapa har vore bobbelt så store for fienden som våre eigne. Tilhøvet mellom engelskmenn, kanadiarar og amerikanarar har vore det beste. Talet på engelskmenn og amerikanarar er omlag likt. Dei siste nyhende frå frontane i Normandie er svært gunstige.

I Italia har framrykkinga mot Firenze gått planmessig, og våre troppar har synt dugleik i kampane på det italienske fastlandet.

KAMPANE PÅ AUSTFRONTEN: Det er den russiske heren som likevel har påført fienden dei største nederlag. Ingen makt i verda, utanom Sovjet-Samveldet, kunne knusa dei tyske herstyrkane til lands, slik som det har vorte gjort på frontane i aust. Eg helsar og hyller marsjall Stalin som ein stor leidar for eit stort folk. Eg trur at den 20-årspakt som vi har med Sovjet-Samveldet vil visa seg å vera ein av dei viktigaste og varigaste faktorar for å tryggja Europas fred og framtid.

Det kan nok henda at ryssarane før ein del har hatt god hjelp i korporal Hitlers strategi på austfronten. Sjøl militære idiotar kan slumpa til å sjå at Hitler stundom gjer seg skuldig i militære feil. Hitler har nå 10 divisjonar fastlåst i Finnland og 30 i dei baltiske landa.

DET HEMMELEGE VAPEN: Tapa for sivilfolket ved dei flygande bombene har vore 4735 drepne og 14 000 sára. Men dersom tyekarane trur seg å endra krigens gang med dette te rrorvåpenet, gjer dei ein ny av sine kjende psyko-

logiske feil. Det fører til at motstandsviljen veks i sivilfolket, og det aukar berre skuldspørsmålet for krigsforbrytarane. Dei bomber som tyskarane ved det nye vapnet har kasta ned over England er vel 4000 i tal. I same tidsrom kasta vi ned 48 000 høgeksplosive bomber over Tyskland.

DEN POLITISKE SIDE AV KRIGEN: Fascismen i Italia er i ferd med å bli rykt opp med rota, og snart vil det gå same vegen med nazismens ideologi. Dermed vil grunnlaget vera lagt for eit nytt brorskap mellom folka, der fred, rett og fridom vert sett i høgsetet. Eg vonar at tilhøva for Frankrike vert løyst slik som det høver for ein stor nasjon som alltid har bore fridomsideane utover verda frå si eiga sjel. Mellom de Gaulle og meg har det vore mange tvistemål i desse fire ara, men eg kan aldri gløyma at det var han som stod fast dei tronge dagane og viste Frankrike vegen til fridomen. Eg vonar at vi saman med U.S.A. og Sovjet-Samveldet og Frankrike skal løyst det vande spørsmålet med grensa mellom Frankrike og Tyskland.

For Polen er det store tidspunktet komen då fridomen sler for landet. Dette skjer ved at dei russiske herane frigjer Polen for dei tyske undertrykkjarar. Russarane ynskjer eit suverent, fritt og sterkt Polen, men samstundes at det vert eit sovjet-vennleg Polen. Dette er ikkje meir enn rimelig etter dei lidinger som Sovjet-Samveldet har gått gjennom ved at tyskarane tok på Russland gjennom Polen. Nå kjempar polakkar som står i kontakt med russarane. På den andre side har vi hatt stor hjelp av dei som i våre styrkar har kjempa mot Tyskland. Desse polakkane må einast, og det er mitt ynskje at dette samarbeidet vil koma samstundes med at Warsjawa vert befridd av den raude armeen.

Romania måtte koma til forståing med Sovjet som det hadde falle i ryggen. For Bulgaria var det og tid for å bryta med lakeipolitikken. I samhøve med dette opplyste Churchill at Tyrkia hadde brote det diplomatiske sambandet med Tyskland.

Om tilhøva i Tyskland sa Churchill at dei ledande i Tyskland nå hadde byrja ein utryddingskrig mot kvarandre. Kor viktig dette enn var for krigens gang, så var det sin eigen styrke og den rettferdige sak dei allierte kjempa for som dei måtte byggja på.

Med omsyn til slutten på krigen uttalte Churchill at var varsam med å spå når det var slutt, men han truðde seg å kunna seia at det ikkje ville ta lang tid før sigeren var i hamn.

Advarsel til landets lensmenn.

Ledelsen på heimfronten retter en alvorlig advarsel til alle lensmenn i landet om at enhver som hjelper til med å ettersøke og arrestere dem som ikke møter fram til arbeidstjeneste og arbeidsinnsats vil bli dømt etter de lover som er gått av den norske regjering i London 1942, og som gjelder dem som hjelper fienden og således gjør seg skyldige i forræderi mot folk og land.

Den norske regjering i London står bak denne advarsel, og ingen må oppfatte den bare som en parole, men som en ordre.

Mange lensmenn som har meldt seg inn i N.S. har unnskyldt seg med at de har gjort dette for å hjelpe sine landsmenn. Nu får de anledning til å vise hvor meget de mener med sin unnskyldning.

Ledelsen på heimfronten vil ikke vike tilbake for noe når det gjelder å nå de m som ikke adlyder denne ordre, og man vil i denne forbindelse minne om den skjebne som møtte Lindvik og lensmann Horgen.

Åtvaring!

Alle som lever i dekning, må i tida framover vera sers varsame, då det er å venta at quislingane og Gestapo vil gjera rassia etter dei. Sjå serleg opp for hirdmenn eller medlemmer av N.S., som nå har fått serlege angjeveroppdrag.